

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010197
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415010197.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.01.2016, v trestnej veci proti obžalovanej R. R., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/19/2015 zo dňa 11.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo obžalovanej R. R. podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanej R. R., nar. X.XX.XXXX v T.-L. L.,
trvale bytom V., ul. V. č.
XXXX/XX, okres V.

u k l a d á :

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok uznal obžalovanú R. R. za vinnú z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- dňa 16.4.2015 okolo 15.30 hod. po tom, čo požila alkoholické nápoje, ktoré u nej zvýšili hladinu alkoholu v dychu na najmenej 1,18 mg/l vydychovaného vzduchu (2,46 promile), čo bolo zistené analyzátorom dychu typu ALCOTEST 7410 č. ARPE-0571, po pozemnej komunikácii na ulici Štúrovej v Kežmarku, v smere na ulicu Kukučínovu, okres Kežmarok, viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky U. L., evidenčné číslo V.-XXX E., kde bola kontrolovaná hliadkou polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok - Okresný dopravný inšpektorát v Kežmarku.

Uložil jej za to podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. jej uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obžalovaná čo do výroku o uložení protialkoholického liečenia ústavnou formou.

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že znalkyňa Y. C. bola vyslúchnutá na hlavnom pojednávaní dňa 11.09.2015, kde na záver svojej výpovede uviedla, že predsa len by zotrvala na protialkoholickom liečbe ústavnou formou z dôvodu časového, pretože zlyhanie v trojmesačnom časovom úseku je časté. K tomu uviedla, že ústavnú liečbu v skutočnosti absolvovala v centre pre liečbu drogovej závislosti v Košiciach. V prepúšťacej správe z 27.08. vo svojich záveroch a odporučeniach konštatuje, že liečbu absolvovala úspešne a bola prepustená do ambulantnej starostlivosti svojho psychiatra, ktorého navštevuje a rešpektuje jeho pokyny. Znalkyňa sa s prepúšťacou správou oboznámila len v priebehu pojednávania jej prečítaním a nemala ani možnosť plne zvážiť jej závery. Odporúčenie znalkyne je tak v rozpore s touto správou. Pritom je potrebné zdôrazniť, že v centre bola dva mesiace, lekári mali na rozdiel od znalkyne bezprostredné poznatky o jej stave a prístupe k liečbe ako aj k samotnej prognóze úspešnosti liečenia. Znalkyňa svoje odporúčenie totiž preto oprela predovšetkým o to, že v období troch mesiacov po liečbe dochádza k recidíve. Obžalovaná uviedla, že od jej prepustenia do ambulantného liečenia už ubehla z tejto doby 1/3, liečbu dodržiava a chce dodržiavať aj do budúcnosti, a preto pravidelne navštevuje svojho psychiatra.

Na základe uvedeného je toho názoru, že uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou je nesprávne a bolo jej uložené napriek tomu, že ambulantné liečenie, ktoré vlastne už prebieha v jej prípade, je preukázateľne dostačujúce. Pritom ústavné liečenie jej bolo uložené bez toho, aby súd vykonal potrebné dokazovanie, okrem výsluchu znalkyne aj výsluchom Dr. L. z Centra pre liečbu drogových závislostí a jej psychiatra Dr. V., ktorí sa môžu kvalifikovane vyjadriť, či v jej prípade je postačujúca liečba ambulantnou formou ako to koniec koncov aj sama navrhovala na hlavnom pojednávaní.

Navrhla preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok v uvedenej časti podľa § 321 ods. 1 písm. b/ a c/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Na základe odvolania obžalovanej krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné, vzhľadom na predložené listinné dôkazy na verejnom zasadnutí.

Okresný súd rozhodnutie o uložení protialkoholického liečenia ústavnou formou odôvodnil tým, že znalkyňa Y. E. C. sa vyjadrovala k otázke, či zotrváva aj napriek nedávnomu liečeniu na uložení protialkoholického liečenia ústavnou formou. Znalkyňa vypovedala, že obžalovaná v podstate absolvovala špecifickú liečbu závislosti, ktorá je porovnateľná so strednodobou ústavnou liečbou, avšak v podstatne kratšom časovom rozmedzí, ako sa vykonáva obvykle. Už predtým absolvovala strednodobú liečbu, ktorá však nebola úspešná. Dôležitá je tá skutočnosť, že čas, ktorý strávil pacient na tej liečbe, je podstatný z hľadiska celkovej abstinencie a to hlavne z toho dôvodu, že najväčšie abstinénčné príznaky bývajú u pacientov prevažne v prvých troch mesiacoch od začiatku abstinencie. A teda dĺžka strednodobej ochrannej liečby má svoj účel. Liečebná forma jednej aj druhej liečby je veľmi podobná, ale je rozhodujúca dĺžka jej trvania. Trvá na svojom návrhu aj preto, že iba v tomto roku sa hospitalizácia na psychiatrickom oddelení v Nemocnici v Levoči vykonala štyrikrát, a schopnosť abstinencie je výrazne porušená, riziko zlyhania je veľmi veľké.

Ďalej okresný súd vychádzal zo správy Ppsychiatrického oddelenia Nemocnice v Levoči, z ktorej vyplýva, že obžalovaná trpí duševnou poruchou, tá je pritom kontraindikáciou k držaniu vodičského preukazu.

Následne okresný súd dospel k záveru, že čo sa týka ochranného opatrenia, je v danom prípade nevyhnutné uložiť ochranné liečenie protialkoholické. Čo sa týka formy, v plnom rozsahu sa súd stotožnil s názorom znalkyne a prokurátorky, že iba ústavná forma by mohla splniť požadovaný efekt. Aj súd mal za to, že by takáto liečba v primeranej dĺžke a kvalite bola určite úspešnejšia ako doteraz prevádzané formy liečenia, ktoré neboli vynútené súdnou mocou a ani neboli charakteru ochranného. V osobe obžalovanej treba vidieť mladú, doposiaľ bezúhonnú ženu, ktorá pobytom v na tom určenom zariadení má predpoklady získať dlhodobý náhľad na skutočnosť, že jej návyk na pitie alkoholu škodí jej osobnosti, ako aj jej rodine a jej spoločenskému postaveniu. Za takýchto okolností treba veriť, že po úspešnom liečení sa vráti do normálneho života, a že ju takú radi privítajú späť členovia rodiny, na ktorej jej veľmi záleží, resp. v práci, ktorú potrebuje na to, aby rodinu mohla ďalej riadne živiť.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovanej a dôkazov vykonaných v štádiu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že okresný súd v čase rozhodovania správne vyhodnotil dôkazy týkajúce sa protialkoholickéj liečby ústavnou formou. Aj krajský súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu zo dňa 11. septembra 2015, nakoľko vykonané dôkazy evidentne predurčovali rozhodnutie súdu o uložení ochranného liečenia ústavnou formou.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu však obžalovaná, ktorá sa ho zúčastnila osobne, za prítomnosti dcéry, predložila súdu ďalšie listinné dôkazy, a to pracovné hodnotenie od Pracovní Lavender, z ktorého vyplýva, že sa dozvedeli, že v roku 2015 podstupuje obžalovaná liečenie. Nakoľko mali problémy s nedostatkom zamestnancov rozhodli sa ju okamžite po ukončení liečby kontaktovať a ponúknuť jej prácu. K tomuto záveru dospeli na základe toho, že aj napriek niekdajším problémom, bola veľmi šikovná a pracovitá. V súčasnosti konštatujú, že pociťujú u nej väčšiu vyrovnanosť a pohodu, čo prispieva k zlepšeniu jej pracovného výkonu, do práce chodí načas, je svedomitá a vie sa prispôsobiť prípadnej stresovej situácii počas sezóny a je pre nich jedným z dôležitých článkov kolektívu.

Ďalej obžalovaná predložila potvrdenie Y. T. V. psychiatra, z ktorého vyplýva, že R. R. je doteraz u nich v nepretržitej ambulantnej liečbe od 10.10.2012, pričom od špecializovanej PAL v CPLDZ Košice od 2.7 do 27.8.2015 dodržiava doporučenú abstinenciu, aj nimi odporúčenú liečbu a režim.

Zo správy Centra liečby drogových závislostí v Košiciach zo dňa 15.01.2016 vyplýva, že menovaná absolvovala ústavnú protialkoholickú liečbu v ich zariadení v dňoch 2.7 až 27.08.2015. Počas liečby spolupracovala, bola aktívna, priebeh liečby bol bez komplikácií, účel liečby bol splnený. Túto liečbu považujú za ekvivalentnú k prípadnej súdom nariadenej ochrannej liečbe ústavnej. Následne obžalovaná predložila aj potvrdenie miestnej skupiny Anonymných alkoholikov, Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, z ktorého vyplýva, že obžalovaná sa pravidelne zúčastňovala stretnutí ich svojpomocnej skupiny Anonymných alkoholikov, keď niekedy nemohla prísť, oznámila to vždy vopred. Na týchto stretnutiach je veľmi aktívna, úprimná, otvorená. Chodí k nim svedomito a rada, teší sa zo slobody z otroctva alkoholizmu. Evidentne je pevne rozhodnutá zúčastňovať sa stretnutí aj naďalej a tak ostať už mimo užívania alkoholu. Táto správa je z 11.01.2016.

Krajský súd na základe vyššie citovaných listín, ako aj prejavu obžalovanej na verejnom zasadnutí, kedy uviedla, že ľutuje toho, čo sa stalo, mala syndróm vyhorenia, odišli jej tri deti na vysokú školu a manžel odišiel za prácou z domácnosti, našla riešenie v alkohole, čo nebolo správne, ale teraz sa spamätala, alkoholické nápoje nepoužíva a ani nemieni používať, dospel k záveru, že bude potrebné zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bolo obžalovanej uložené protialkoholické liečenie ústavnou formou s tým, že krajský súd po zrušení rozsudku v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanej protialkoholické liečenie ambulantnou formou.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.